

tagning på kapitalmarkederne; der vil ikke i forbindelse med aftalens ikrafttræden blive tale om nogen umiddelbar indbetalingsforpligtelse for medlemslandene. Ved udarbejdelsen af kvotefordelingen har man taget hensyn til kriterier som udenrigshandel og bruttonationalproduktets størrelse.

Summen af de i tillægget opregnede kvoter udgør 20 mia. SDR. I det omfang enkelte lande ikke ratificerer aftalen, formindskes den samlede kvotesum dog med et beløb svarende til deres kvoter. Danmark har en kvote på 240 mill. SDR. Ved omregning af SDR-værdien til medlemslandenes valutaer vil man efter aftalen gå ud fra den SDR-definition, som Valutafonden har anvendt med virkning fra 1. juli 1974. Anvendelsen af denne beregningsmetode bevirker, at modværdien i kroner af 240 mill. SDR vil variere over tiden. Modværdien af 240 mill. SDR på basis af værdien af en SDR ved udgangen af april 1975 var 1,65 mia. kroner.

Fondens långivning (aftalens art. V-VI og XI).

På linje med retningslinjerne for andre officielle internationale kreditarrangementer er det en forudsætning, at der i forbindelse med ydelse af et lån træffes aftale mellem Fonden og låntageren om betingelser vedrørende den økonomiske politik med henblik på at styrke låntagerlandets økonomiske situation over for udlandet. Fondens bestyrelse skal i lånets løbetid følge låntagerlandets økonomiske politik.

Lån fra Fonden til et medlemsland vil med trediedeles flertal (vejret stemmeafgivning) kunne ydes for et beløb på op til det pågældende lands kvote, men medens kvoten udgør et absolut maksimum for medlemslandets forpligtelser over for Fonden (bortset fra eventuelle forpligtelser som låntager), er der ifølge aftalen under forudsætning af 90 pct.'s flertal mulighed for at yde lån på det dobbelte af kvoten, og med enstemmighed vil der være mulighed for at yde lån ud over denne grænse.

Fondens udlån kan højst have en løbetid på 7 år; rentevilkårene for lånene fastsættes i lyset af finansieringsvilkårene for de forpligtelser, som Fonden må påtage sig for at yde lån til det pågældende land. Den valutamæssige sammensætning af de enkelte lån vil ligeledes afhænge af de aftaler, der træffes mellem Fonden og de øvrige medlemslande om finansieringen af det enkelte lån.

Dersom låntagerlandets betalingsbalancesituation forbedres væsentligt, kan bestyrelsen træffe beslutning om, at låntagerlandet skal foretage en hel eller delvis indfrielse af lånet før det aftalte

forfaldstidspunkt. Fra dansk side vil der senere som en beredskabsforanstaltning i forbindelse med forelæggelse af et nyt lovforslag om bemyndigelse til optagelse af udenlandske statslån blive søgt særskilt hjemmel, således at staten i givet fald vil kunne udnytte de potentielle lånemuligheder, der kan ligge i et medlemskab af Støttefonden.

Finansiering af Fondens udlånsvirksomhed (aftalens art. VII og XI).

Da den finansielle Støttefond ikke har nogen indbetalt grundkapital, må Fondens udlånsvirksomhed baseres på låntagning enten direkte fra medlemmerne eller – mod garanti fra disse – på kapitalmarkederne i medlemslandene. Finansieringen af Fondens udlån kan ske på følgende måder:

- ved, at medlemsstaterne yder individuelle tilsagn, som kan opfyldes enten ved, at det enkelte medlem selv låner Fonden midlerne (kaldet »direkte finansiering«) eller ved, at det enkelte medlem garanterer for Fondens låneoptagelse på kapitalmarkederne (kaldet »individuel forpligtelse«). I sidste tilfælde skal medlemmet alene overføre midler til Fonden, hvis denne ikke kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til vedkommende låneoptagelse, fordi det medlem, til hvilket midlerne er videreudlånt, har misligholdt sin betalingsforpligtelse eller
- ved, at medlemsstaterne i fællesskab garanterer for Fondens låneoptagelse (kaldet »kollektiv forpligtelse«).

Anmodninger om finansiering vil normalt blive rettet til medlemmerne i forhold til deres kvoter. Et land kan dog frivilligt acceptere en større andel, men selv i dette tilfælde kan bidraget dog ikke gå ud over kvotebeløbet.

Da mange lande har lagt vægt på, at de ikke ved ydelse af lån til Støttefonden ønskede at påtage sig nogen valutakursrisiko, er der ifølge aftalen adgang til at bestemme, at lån kan ydes i SDR eller efter långivers valg i et af medlemslandenes valuta.

Adgangen til at anvende flere finansieringsformer giver de enkelte medlemmer lejlighed til at vælge den måde at rejse pengene på, som passer bedst til deres situation. De forskellige finansieringsmetoder vil ligeledes gøre det lettere for Fonden at tilpasse sig de skiftende økonomiske forhold. Udgangspunktet for aftalen har været anvendelse af en finansiering baseret på direkte bidrag fra medlemmerne til Fonden. En sådan finansieringsform er mest nærliggende, dersom ét